

em: Varga Mónika"

hogy hol él az édesanyám, kicsoda lehet az, akire hasonlítok. Fiatal nőként kezdtem kutatni családom után. Ennek huszonöt éve, és még mindig ott tartok, ahol az elején. Szeretném tudni, honnan származom, és azt is szeretném, ha édesanyám és családja tudná, hogy létezem, jól megy a sorom, gyermekeim vannak, és hogy szeretném megismerni őt. Nagy álmom egyszer Magyarországra jönni."

"Lehet, hogy itt él a testvérem?"

A levél nyomán jelentkezett egy olvasó, aki tudni vélte, hogy Magyarországon, egy vidéki városban azonos névvel él valaki, aki talán segíteni tudna. Deborah-val egy londoni (!) magyar Nők Lapja-olvasó – aki olvasta a történetét – segített közölni a hírt. Ekkor döntött úgy az asszony és a férje, hogy Magyarországra utaznak.

Eljöttek, és eljutottak abba a bizonyos kisvárosba, *Ferenccékhez*. A feltételezés szerint, hogy közös édesanyjuk a mellékszereplőként megjelölt Gyursánszky Gizella, akár igaz is lehetett volna, de az orvosi

vizsgálatok csupán tíz százalékos esélyt adtak ennek. Mégis, Deborah talált egy szálát, egy élő, valóságos embert, Ferenc édesanyját, aki bár meghalt, de ott volt az ő születésekor az édesanyja mellett. A történetnek még nincs vége. Kiderült, hogy Gizella húga, *Mária*, azaz *Mary*, ott él Kaliforniában...

Találkozásunkkor erről beszélt. Hogy végre valóságos lett a léte. Hogy van egy szál, egy valóságos ember, s innen tovább kereshet. – Nem fikció már, hogy vagyok – ezt mondta, és könnyes volt a szeme.

Az is különös volt, hogy amikor a szálloda halljában megláttam őket, azt hittem, egy tipikus magyar házaspár, valahonnan Debrecen mellől.

Mondtam is. S akkor azt felelte nevetve Deborah:

– Látod, nincsenek véletlenek. Mi az iskolából ismerjük egymást a férjemmel. Ez gyerekkori szerelem, egymásnak voltunk rendelve. Nem tudtam, hogy

a férjem nagyszülei magyarok. Szabolcsból valók. Kiderült, hogy a férjemnek itt is vannak rokonai. Most őket is meglátogattuk.

Hazatérve, s ez már a legutóbbi hetek története, kiderült, hogy Mary, a történetekről hallva, nővére fényképei között talált egyet. Feltehetően Varga Erzsébetet ábrázolja. Mónika édesanyját. Aki még az is lehet, hogy él.

Deborah legutóbb így írt: „Szerencsésnek érzem magam. Harmincévi kutatás után a nyáron végre hús-vér embereket találtam. S végtelenül kedves embereket. Ahogy igaz volt Gizella neve, bízhatok abban, hogy vér szerinti anyám neve is igaz. Gizella elment, ez szerencsétlen

Hiszek abban, hogy az emlékeiket és az életüket lélekben továbbvisszük. Ezt teszem én is azokkal az emberekkel, akikkel találkozom az utamon...

dolog. Nézem a Ferenctől kapott fényképét, s arra gondolok, vajon mit tudhatott? Barátnője volt anyámnak, a várandós Erzsébetnek? Vagy egy segíteni akaró ápolónő volt csupán? Miért került rá az iratomra? Miért vonódott be? Hogy találom választ, ha már elment? Ez az, aminek a kutatásához erőt gyűjtök. Létezik lélek? Bizonyára. Akiket ismerünk és szerettünk, azoknak velünk marad az energiája, segíteni? Hiszek abban, hogy az emlékeiket és az életüket lélekben továbbvisszük. Ezt teszem én is azokkal az emberekkel, akikkel találkozom az utamon...

Szerencsés vagyok, mint születésem óta mindig. Olyan adottságot kaptam, amelyet soha fel sem ismernek: a szeretni tudás képességét. A legtöbb ember készpénznek veszi, hogy miért vagyunk itt, hogyan kerültünk ide. Én naponta megkérdem: -

Őrzöm Ferenc kedvességét, a ti segítségeteket. Elutaztam vér szerinti anyám szülőföldjére. Láttam a ke-

cses napraforgók tengerét, lenéztem a gyönyörű városra a Bazilika tetejéről. Minden érzéskemmel fogtam, éreztem, a helyet, a kultúrát, ahonnan származom. Ezt a szenvedélyt, mert az, magammal hordom, örökre. S keresem vér szerinti anyámat tovább... A nyáron újra jövünk, remélem, megint teázunk majd együtt. Szeretettel, Deborah"

Gyökereim címmel írjanak azok, akik vér szerinti hozzátartozójuk után kutatnak. A Nők Lapja továbbra is fórumot kínál a kereséshez. Leveleiket a 1554 Bp. Pf.: 64. címre várjuk a szerkesztőségbe. A borítékra írják rá a jeligét: „Gyökerek”!

SCHÄFFER ERZSÉBET

„Nyáron újra eljövünk”. Deborah és férje első utazásukon beleszerettek felmenőik szülőhazájába, Magyarországra